

BALANÇ DE LA UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

per Alex Broch

Bo serà ara, quan les opinions i els articles sobre la darrera convocatòria de la Universitat Catalana d'Estiu ja han estat publicats i fets conèixer, d'intentar establir, en una visió àmplia, aquells aspectes, positius o negatius, que al llarg de sis anys han pogut ésser detectats, per tal de concretar quina és, a hores d'ara, la situació, la problemàtica i l'interès actuals d'una Universitat que, fins avui, és l'única en català que tenim i que existeix. Per això mateix, per la importància que té, no hem d'oblidar algunes de les seves lògiques deficiències, per a conèixer i corregir el que calgui. Mantindríem una actitud equívoca davant la UCE si ens tancàvem en triomfalismes gratuïts. Igualment, però, ens equivocaríem si no sabíem descobrir el gran nombre d'aspectes positius que l'existència i la continuïtat de la UCE té per a tots nosaltres. Pretenem, a tall descriptiu, fer un balanç d'aquells aspectes que dins els tres apartats: I. Organització; II. Seccions i pràctica intel·lectual, i III. Comunitat i societat, ens semblen més significatius i rellevants. Subdividim cada apartat en dues parts: a) per a assenyalar els valors de signe negatiu, i b) per a assenyalar els de signe positiu. En algun cas pot semblar que es produeixi una contradicció en mostrar un aspecte positiu dins l'apartat de valors negatius, i a l'inrevés. Contradicció només aparent, perquè és la constatació d'un fet que permet les dues consideracions. La descripció pot anar acompanyada de possibles propostes que la dinàmica mateixa i l'opinió dels participants semblen demanar. Altres són d'opinió personal, i, per tant, poden ser controvertibles.

I. ORGANITZACIÓ

a) — Malgrat els esforços que comporta, en alguns aspectes es fa notar, a nivell d'Universitat, una manca general de coordinació que es pot estendre a l'organització d'algunes seccions en concret. La improvisació de programes o l'absència d'algun professor compromès són fets reals.

— Aquesta falta de coordinació es fa evident en qüestions externament importants, com les de neteja, manteniment i informació.

— El lliure dret d'informació no s'oposa a una regulació de llocs i plataformes d'expressió. Hom podria disposar uns plafons reservats únicament al programa i a l'activitat de les seccions, i uns altres per a l'opinió dels participants.

— La proliferació excessiva de seccions comporta un perill de dispersió que cal

evitar si aquesta multiplicitat no va igualment acompanyada dels mitjans necessaris —subvenció econòmica, lloc, professorat, alumnes i programes— per a mantenir un nivell que objectivament, socialment i intel·lectualment justifiquin l'existència d'alguna de les seccions. Una falta de planificació en el creixement pot portar a una lamentable reducció posterior.

b) — Afortunadament, l'organització no és burocratitzada. La seva agilització no ha d'oblidar, però, aspectes enunciats a l'apartat anterior. Per a intentar una possible solució cal pensar en la conveniència de crear un «servei de neteja i de manteniment» i un «servei de premsa i d'informació».

— De tots els serveis, el que més bé funciona és probablement el de cuina i repartiment. Cal tenir present que el servei de cuina és encomanat a rossellonesos.

II. SECCIONS I PRACTICA INTEL·LECTUAL

a) — La coherència i la profunditat del treball queda limitada per la poca durada de la Universitat, que permet un màxim de deu hores per curs, i també pel nivell i l'edat diferents i per l'heterogeneïtat dels assistents, que sovint aconsella de fer una visió de conjunt en lloc d'un treball especialitzat.

— Continua produint-s'hi un predomini del centralisme barceloní. La problemàtica catalana és vista, en la seva major part, des de Barcelona. Lleida quasi no existeix i les Illes hi són poc representades. El País Valencià, amb un nombre considerable d'assistents, no posseeix, però, cap secció pròpia.

— La reincidència d'un mateix professorat en fa aconsellable una renovació parcial constant i la possibilitat de participació de molts noms importants que encara no han estat a Prada. Això es refereix igualment al propòsit de portar-hi veritables especialistes de cada matèria.

— Hi ha una manca de material inevitable: fitxes, revistes, llibres, i una biblioteca on treballar. Per a pal·liar-ho en el possible, caldria veure la conveniència que, en principi, les seccions poguessin publicar resums de llurs treballs.

b) — La UCE propicia una relació entre persones, especialistes i tècnics, de tots els Països Catalans que treballen sobre temes semblants i paral·lels. S'hi estableix, doncs, una comunicació de coneixements i de per-

Una Universitat que, per ara, és l'única que tenim de la nostra llengua.

sones que permet suposar la continuïtat de relació després de la Universitat.

— L'augment constant del nombre de seccions, de professors i d'alumnes dona un horari de treball cada cop més ple i més variat.

— L'organització dels cursos als matins, que generalment deixa les tardes lliures, és útil per a desenvolupar altres activitats dintre la UCE: assemblees, col·loquis i discussions, cosa que permet als assistents de sortir de la problemàtica de la secció per a participar a la marxa general de la Universitat.

— Normalment el programa de cada secció és proposat democràticament pels assistents que, segons llurs opinions, interessos o necessitats, programen, estableixen o suggereixen els temes de l'any següent.

— Molts dels temes tractats i les orientacions donades es diferencien notablement

El llibre de la joventut inquieta...

El llibre més obertament pacifista
de la nostra literatura...

Una obra d'empenta universal...

PETIT LLIBRE D'UN SOLITARI

(3.ª edició)

paràbola pacifista

de

LLORENÇ VIDAL

Demaneu-lo avui mateix a la vostra llibreria o, enviant 100 ptes., a
PONENT, Apart. 288, Cádiz.

del que hom fa en una Universitat tradicional, molt més rígida pels programes establerts i per la ideologia que hi domina.

— A la UCE es trenca la rigidesa, la jerarquia i la incomunicació en el tracte i en les relacions humanes entre professors i alumnes.

— La viabilitat del català com a llengua tècnica i científica hi queda demostrada per l'existència mateixa de moltes de les seccions establertes, com són ara, per exemple, les de Medicina, Física o Matemàtiques.

— És important l'aparició de temes d'avantguarda intel·lectual, als quals la Universitat tradicional és força sovint refractària. Dins el camp de les lletres, podríem assenyalar la Lingüística, la Sociolingüística i la Semiologia.

— S'ha començat a parlar de la necessitat de crear unes seccions pilot que funcionin durant tot l'any.

III. COMUNITAT I SOCIETAT

a) — Molts dels assistents arriben a Prada amb psicologia de turista, més interessats pel caràcter extern que no per la comunitat que hi resideix. En acabar el *stage* podran parlar del que han vist, però molt pocs coneixen millor que abans el país que el ha acollit. Es fa imprescindible la intensificació de relacions amb els rossellonesos, per tal de conèixer millor llur realitat.

— D'altra banda, els rossellonesos que viuen fora de la Universitat tampoc no penetren en la realitat i el coneixement de la UCE i dels seus assistents. Per a molts, no deixem de ser «estrangers» que

arribem a casa seva. Una primera manera d'intensificar aquestes relacions amb l'exterior és de portar els espectacles de la nit a llurs teatres, o, si això no és possible, d'invitar-los perquè assisteixin a les representacions i a totes les activitats que hom faci a l'interior del Liceu Renouvier.

b) — Per la seva capacitat de convocatòria la UCE és un dels llocs més importants de concentració i trobada per a establir contactes i relacions entre catalans.

— La seva condició d'Universitat no burgesa queda reflectida en l'acceptació de qualsevol inscripció sense exigir cap tipus de coneixement previ o de títol anterior. — El seu caràcter d'única Universitat catalana existent dona a la UCE una significació especial per la seva condició democràtica, el seu alt nivell d'autogestió i la seva possibilitat de pràctica cívica.

— Per totes aquestes condicions hi és possible que grups i ideologies diferents hi opinin i s'hi expressin, la qual cosa permet als participants de viure una situació de maduresa política fins ara pràcticament desconeguda.

Com a conclusió dels tres apartats analitzats assenyalem: 1) La necessitat de millorar l'organització, i 2) La necessitat de millorar el treball d'alguna secció per tal que la UCE tingui prou justificació pel seu nivell d'ensenyament, un xic condicionat pel valor positiu i important que ha pres el seu sentit cívic. Del millorament del primer apartat i de l'equilibri entre els dos següents, pot sortir-ne la Universitat que ens cal per a futures edicions.

ALEX BROCH

clàssics catalans del segle xx

Joan Puig i Ferrer

DIARI D'UN ESCRIPTOR

Ressonàncies 1942 / 1952

Uns textos fins ara inèdits que completen la poderosa personalitat literària d'un autor injustament oblidat

Edicions 62 Provença, 278 - BARCELONA-8